

Arrest

nr. 205 201 van 12 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 18 juli 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 23 augustus 2016.

1.2. Op 19 december 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een christelijke Tamil, afkomstig uit Mullaitivu, en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. U bent geboren in 1974 en liep school tot de leeftijd van 16 ('Ordinary Level'). In 1999 bent u gehuwd met uw huidige vrouw, met wie u intussen drie kinderen heeft.

Van 1997 tot 2009 zou u gewerkt hebben als boekhouder voor het lokale kantoor van het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd). Vanaf 2005 werd u er ook kassier. U verhuisde in die periode ook naar Mulliyawalai (Mullaitivu). Behalve uw administratieve kerntaken, zou u in die periode ook enkele keren een bewakingsshift aan de grens hebben moeten doen. Daarnaast diende u ook tweemaal te helpen bij rekruteringscampagnes. Tijdens de eindstrijd van en na de laatste oorlog (Eelam IV, juli 2006 – mei 2009), diende u met uw familie verschillende keren te verhuizen. In de zomer van 2010 konden jullie eindelijk terugkeren naar Kichirapuram (Mulliyawalai, Mullaitivu), waar u woonde tot aan uw vertrek. Het Sri Lankaanse leger zou uw huis nog bezet hebben van 2010 tot 2012, waarna jullie er eindelijk opnieuw in konden. Vanaf 2012 baatte u in de buurt een kruidenierswinkel uit. Vanaf uw terugkeer kende u echter problemen met de lokale moslimgemeenschap, omwille van een grondconflict. Zo informeerden ze de CID (Criminal Investigation Department) over uw verleden bij het LTTE. De problemen begonnen pas echt in 2015, wanneer een voormalige collega bij het LTTE vrijkwam. De Sri Lankaanse autoriteiten verdachten u ervan geld van het LTTE verborgen te hebben. De CID hield u daarom in november 2015 enkele dagen vast en folterde u daarbij. Omwille van deze redenen begon u na uw vrijlating uw vertrek te plannen. U bleef nog enkele maanden thuis wonen en werkte voor een transportbedrijf.

Op 10 april 2016 verliet u daarom Sri Lanka. U vloog met uw eigen Sri Lankaans paspoort en een geldig visum naar Lahore, Pakistan. U verbleef er enkele dagen in Gujranwala en reisde dan over land, via Iran of Irak, over Turkije naar Griekenland. Daar nam u met een vals Indische paspoort het vliegtuig naar België, waar u aankwam op 17 juli 2016. U werd hier nog een maand vastgehouden door de smokkelaar en kon daarom pas op 23 augustus 2016 asiel aanvragen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer (originelen tenzij anders aangegeven): uw identiteitskaart (kopie), uw eigen geboorteakte, uw huwelijksakte (kopie), de identiteitskaart van uw vrouw (kopie), de geboorteakte van uw vrouw en kinderen (kopie), drie overlijdensaktes van familieleden, een foto van uw ouders, enkele documenten betreffende de tsunami van 2004 en uw verliezen daarbij, een aanbevelingsbrief van een voormalig overste bij het LTTE, een eigendomsakte, een familiekaart, een rantsoenkaart, een politierapport, een betalingsbewijs en twee enveloppen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er doorheen uw verklaringen er niet in geslaagd bent om aannemelijk te maken dat u in uw land van herkomst een gegronde vrees had voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, noch dat u een reëel risico liep op het lopen van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaart dat u gezocht wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van uw activiteiten voor het LTTE. U legde echter dermate uiteenlopende en bijzonder weinig aannemelijke verklaringen af over de problemen die u in Sri Lanka zou ervaren hebben, dat hieraan geen geloof kan gehecht worden.

Ten eerste dient vastgesteld dat er door de tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen die u aflegde **geen geloof gehecht kan worden aan de problemen** die u in Sri Lanka zou hebben ervaren.

Zo legde u om te beginnen **compleet uiteenlopende verklaringen** af over uw arrestatie door de CID (Criminal Investigation Department). Op de vragenlijst van het CGVS, die u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) invulde had u immers laten optekenen dat u in **2012** door de CID gedurende **5 dagen** werd vastgehouden. U wist niet waar dat was (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat het in **november 2015** was dat u werd vastgehouden door de CID, wellicht in hun onderzoeksafdeling van Mulliyawalai. U zou nu op een dag zijn meegenomen, **3 dagen** zijn vastgehouden en de dag erop zijn vrijgelaten. U bevestigde verder op geen enkel ander moment vastgehouden te zijn (zie CGVS, pp.23-24). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, gaf u slechts aan dat het in 2015 was (zie CGVS, p.25). Dat u **bovendien** ook liet optekenen dat u uw winkel al zou hebben gesloten in **augustus 2015** omwille van uw problemen (zie CGVS, p.8), bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van deze arrestatie. U corrigeerde dit evenwel nadien naar november 2015 (zie CGVS, p.19), maar ook dit overtuigt niet.

Op de vragenlijst van het CGVS had u ook nog laten verstaan dat u uw winkel drie maanden voor uw vertrek (in april 2016) diende te sluiten (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5).

Verder zou u volgens uw verklaringen ten gehore op het CGVS bij deze arrestatie ook zijn **gefolterd** (zie CGVS, p.24), een element waarover u -opmerkelijk genoeg- met geen woord repte op de vragenlijst van het CGVS. Gevraagd over deze folteringen te vertellen, hield u het overigens bijzonder vaag. U kwam niet verder dan dat u geblinddoekt en vastgebonden werd en geslagen. Gevraagd er verder over te vertellen, kwam u niet verder dan een herhaling dat ze u begonnen te slaan, en ze u bleven slaan (zie CGVS, p.24). **Evenzeer** bevreemdend is de vaststelling dat u op de vragenlijst van het CGVS niets vermeldde van de vrijlating van uw voormalig collega/voorganger bij het LTTE, dewelke u nochtans op het CGVS aangaf als de **aanleiding voor uw recente problemen/arrestatie**. U had het daar slechts over de lokale moslingemeenschap die u aan de autoriteiten zou hebben verlinkt, nergens verwees u naar deze rechtstreekse aanleiding. Nochtans kreeg u ook op de vragenlijst van het CGVS, zoals blijkt uit de weergave ervan, uitvoerig de kans om uw problemen te schetsen. Bovendien legde u ook deze verklaringen af met de hulp van een tolk die het Tamil machtig is en verklaarde u zich na afloop akkoord met de weergave ervan.

Voorts is het ook uiterst bevreemdend dat de Sri Lankaanse autoriteiten u al die jaren ongemoeid zouden laten, en dit ondanks uw beweerde jarenlange werk voor het LTTE, waarvan ze volgens uw verklaringen al sinds 2010 op de hoogte waren (zie CGVS, p.23). U gaf daarvoor als uitleg dat uw problemen met de CID pas echt begonnen na de vrijlating van uw collega (zie CGVS, p.24), wat zoals supra aangehaald niet overtuigt. Dat u **overigens** ook nooit eerder, en dan in het bijzonder in de nasleep van de eindstrijd van de oorlog (Eelam IV), in detentie werd geplaatst, doet de geloofwaardigheid, minstens de ernst van uw beweerde profiel en problemen, verder teniet. Temeer gezien u aangaf dat uw andere collega's, ofwel naar het buitenland gevlucht waren, ofwel in detentie waren geplaatst (zie CGVS, p.13).

Daarnaast was u evenmin éénduidig in uw beschrijving van de overige problemen die jullie zouden ervaren hebben. Op de vragenlijst van het CGVS had u het over de CID die uw winkel bezocht, en het leger dat langsging bij uw vrouw. Iedereen zou daardoor slecht zijn beginnen praten over uw vrouw en de ongepaste relaties die ze had met het leger, waardoor ze zelfmoord wilde plegen (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat de CID en het leger samen kwamen, en de mensen slecht begonnen praten over haar relaties met de CID. Dat u ook hierover uiteenlopende verklaringen aflegde, of het verschil tussen beide niet zou kennen of zou aangeven, bewijst andermaal de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

De geloofwaardigheid, minstens de ernst van uw problemen, wordt **verder** ondermijnd door uw **gedrag in de maanden na uw beweerde problemen met de CID**. Zo verklaarde u nog tot de dag van uw vertrek thuis te hebben gewoond (zie DVZ, pt.10; zie CGVS, p.4). Daarnaast zou u dan wel uw winkel hebben moeten sluiten, maar gaf u aan nog enkele maanden bij een lokaal transportbedrijf gewerkt te hebben als boekhouder.

Ten slotte dient er op gewezen dat u verklaarde dat u uw **land van herkomst verliet met uw eigen paspoort**, dan wel een paspoort op uw eigen gegevens (waarover verder meer), wat de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door u aangehaalde problemen finaal teniet doet.

Ten tweede legde u ook uiteenlopende en opmerkelijke verklaringen af over uw **reisweg en recente vertrek** uit Sri Lanka, dewelke doen **vermoeden dat u uw land eerder verliet dan u doet uitschijnen** en dus niet meer in het land vertoefde ten tijde van de door u aangehaalde problemen.

Zo had u om te beginnen bij de DVZ nog laten optekenen dat u Sri Lanka "op legale wijze had verlaten met uw eigen paspoort" (zie DVZ Verklaring, pt.31). Tijdens het gehoor op het CGVS gaf u dan weer aan dat u zelf geen eigen paspoort kon laten aanmaken in Sri Lanka omwille van uw probleem. De smokkelaar zou een paspoort voor u geregeld hebben, zij het -opmerkelijk genoeg- op uw eigen gegevens (zie CGVS, p.19). Wat er ook van zij, het CGVS ziet helemaal niet in waarom u bij de DVZ dan zou laten optekenen dat u uw land "legaal" verliet "met mijn eigen paspoort". Dat u zich in deze **ook** versprak, en in eerste instantie liet optekenen dat uw smokkelaar dit paspoort voor u liet maken in mei 2016, doet verder vermoeden dat u wel degelijk met uw eigen, echte paspoort het land verliet. U werd er door het CGVS op gewezen dat u op dat moment het land al zou hebben verlaten, waarop u uw eerdere bewering bijstelde en aangaf dat u de smokkelaar al in november 2015 zou hebben gevraagd een paspoort voor u te maken (zie CGVS, p.19).

Verder liet u na dit paspoort voor te leggen en blijkt uw uitleg allerm minst afdoende. U gaf immers aan dat uw paspoort door de smokkelaar in beslag werd genomen in Pakistan (zie DVZ Verklaring, pt.24; zie CGVS, p.16), op zich al een stereotiepe uitleg, dewelke gezien bovenstaande nog minder overtuigt. Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u uitdrukkelijk liet optekenen dat u veel kopijen maakte (van uw documenten) in Sri Lanka, zoals o.a. uw identiteitskaart, maar dan zou vergeten om een kopij te maken van uw paspoort, alvorens een dergelijke belangrijke reis te ondernemen. U legde **evenmin** enig ander bewijs neer dat uw reisweg zou kunnen staven.

Daarnaast doen ook andere vaststellingen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw reisweg verder teniet. **Zo** had u bij de DVZ nog verklaard dat 1 week in Gujranwala verbleef (zie DVZ, pt.31). Tijdens het gehoor op het CGVS kon u blijkbaar enkel op de naam Lahore komen, u zou verder nergens anders in Pakistan verbleven hebben (zie CGVS, pp.19-20). Hoewel het CGVS erkent dat deze steden niet bijzonder ver van elkaar liggen, is het toch uiterst bevreemdend dat u op beide gehoren een andere stad opnoemt. Pas wanneer u door het CGVS gewezen werd op uw eerdere verklaring, gaf u aan dat u in Lahore landde en naar Gujranwala werd gebracht (zie CGVS, p.18). Waarom u dan eerder liet optekenen op geen andere plaats in Pakistan dan Lahore verbleven te hebben, is dan ook een raadsel. U verklaarde **verder** bij de DVZ nog dat u via Irak (u wist niet via welke steden u er passeerde) en dan Teheran (sic; u wist niet via welke steden u er passeerde) verder reisde (zie DVZ, pt.31). Ten overstaan van het CGVS gaf u dan weer aan niet wist of u na Pakistan via Iran of Irak passeerde (zie CGVS, p.18).

Ook uw verklaringen over het vals paspoort waarmee u de reis van Griekenland naar België zou hebben ondernomen konden maar weinig overtuigen. Op de DVZ bleek u de naam op dit paspoort nog te kennen, maar wist u de geboorteplaats in India die erop vermeld stond niet (zie DVZ, pt.3). Tijdens het gehoor op het CGVS was u dan weer de naam vergeten, maar bleek u zich plots te herinneren dat de geboorteplaats Goa zou geweest zijn (zie CGVS, p.18). U zou **bovendien** ook met uw telefoon een foto hebben kunnen maken van het gebruikte paspoort (zie CGVS, p.18), wat op zich al enigszins verbaast. U liet echter na om deze voor te leggen. Verder is het hierdoor nog meer bevreemdend dat u dan geen enkel ander bewijs van uw reisweg kon voorleggen, noch een foto zou hebben gemaakt van uw eigen paspoort. **Verder** is het opmerkelijk, zeker gezien uw eerdere professionele ervaring, dat u verkeerdelijk aangaf dat uw reis van Sri Lanka naar België vier maanden geduurd zou hebben. U werd er op gewezen dat dit slechts drie maanden geweest konden zijn, waarop u plots verklaarde dat u nog een maand in Brussel werd vastgehouden door de smokkelaar (zie CGVS, p.20). Dit rijmt dan weer niet met uw verklaringen bij de DVZ. U had daar immers in eerste instantie laten optekenen dat de smokkelaar dit valse paspoort afnam toen u asiel kwam aanvragen, u specificeerde nog dat het in de zevende maand was (zie DVZ, pt.3). Nadien gaf u er dan weer aan dat de smokkelaar zelf de dag na uw aankomst in België (op 18 juli 2016) aankwam en uw paspoort dan afnam (zie DVZ, pt.30).

Dat u deze zaken wellicht -verkeerdelijk- heeft ingestudeerd, blijkt bovendien uit de vaststelling dat u tijdens het gehoor op het CGVS betraapt werd op een briefje waarop verschillende elementen van uw reisroute geschreven waren (zie CGVS, pp.14-15; zie groene map, envelop).

Daarnaast doen uw verklaringen over uw deelname aan de recente verkiezingen in Sri Lanka, verder vermoeden dat u uw land op een ander moment heeft verlaten dan u doet uitschijnen. Zo werd u gevraagd wanneer u voor het laatst stemde in Sri Lanka. U gaf in eerste instantie aan dat u voor het laatst stemde in 2006, wat . Gevraagd of u nadien nog stemde, verklaarde u dat u wel een stemkaart verkreeg, maar niet stemde. U corrigeerde dit vrijwel meteen, u zou nu wel gestemd hebben, maar wist niet meer in welk jaar. U dacht dat het meer dan vijf jaar voor uw vertrek uit Sri Lanka was. Het zouden presidentsverkiezingen geweest zijn, u zou op Maithri hebben gestemd die de verkiezingen gewonnen zou hebben (zie CGVS, pp.21-22). Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat er in 2010 en 2015 presidentsverkiezingen in Sri Lanka werden gehouden. Ingeval u verwijst naar de verkiezingen van 2010 (ongeveer 5 jaar voor uw vertrek), dient te worden opgemerkt dat Maithripala Sirisena daarbij niet verkiesbaar was en deze dan ook niet heeft gewonnen. Ingeval u doelde op de verkiezingen in 2015, is het uiterst bevreemdend dat u deze 'meer dan vijf jaar voor uw vertrek' situeerde. U gaf ook aan dat er nadien nog parlementsverkiezingen waren, maar kon ook deze, zelfs niet bij benadering, in de tijd situeren (zie CGVS, p.21).

Het CGVS heeft op basis van bovenstaande dan ook het vermoeden dat u uw land op een andere wijze en tijdstip heeft verlaten dan u doet uitschijnen.

Dit vermoeden wordt overigens verder versterkt door uw uiteenlopende verklaringen over het stopzetten van uw handelsactiviteiten in Sri Lanka, zoals supra vermeld. U werd verschillende malen gewezen op uw ongeloofwaardige verklaringen en de kans geboden hierover klaarheid te scheppen, maar liet steeds na dit te doen (zie CGVS, p.26).

Ten derde kan ook worden vastgesteld dat u ook de **oorzaak van uw problemen, uw banden met het LTTE, niet aannemelijk** wist te maken.

Zo wordt het probleem dat u zou stellen voor de Sri Lankaanse autoriteiten, op zeer ernstige wijze gerelativeerd door de vaststelling dat u het land op legale wijze, dan wel met een paspoort op uw eigen naam, kon verlaten. Dit wordt zoals vermeld nog **verder** gerelativeerd door de vaststelling dat u jarenlang met rust zou zijn gelaten door de CID en bovendien nooit eerder in detentie werd geplaatst. U gaf **overigens** ook te kennen dat u uw autoriteiten nog in 2015 contacteerde om een claim in te dienen voor compensatie voor uw verliezen van de tsunami (zie CGVS, p.17), wat uw problemen met diezelfde autoriteiten verder ondermijnt. Dat het document is opgesteld in 2013, doet overigens al ernstig twifelen aan de authenticiteit van de door u neergelegde documenten.

Voorts legde u ook uiteenlopende verklaringen af over uw eigen verleden bij het LTTE. **Zo** had u op de vragenlijst van het CGVS nog verklaard dat u lid was van het LTTE (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.3). Op het CGVS gaf u dan weer aan nooit lid van het LTTE geweest te zijn. Gewezen op uw eerdere, afwijkende verklaring, kwam u niet verder dan een loutere ontkenning ervan (zie CGVS, p.25). **Verder** had u bij de DVZ, gevraagd uw activiteiten te beschrijven, enkel laten optekenen dat u voor hen werkte als boekhouder en kassier en daarnaast de grens bewaakt te hebben (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.3). op het CGVS gaf u plots ook aan dat u ook geholpen zou hebben bij het rekruteren van mensen voor het LTTE (zie CGVS, p.8). Dat u hiervan met geen woord repte op de vragenlijst van het CGVS, is al enigszins bevreemdend. Bovendien konden ook uw verklaringen hierover niet overtuigen. U gaf aan dat het LTTE meer manschappen nodig had omdat het oorlog was en jullie daarom de mensen zouden hebben aangesproken. Gevraagd in welke periode u dit dan wel deed, liet u plots optekenen dat het 1 jaar voor het begin van de oorlog was. U zou slechts 1 of 2 keer hebben deelgenomen omdat u niet veel tijd had. Het bleek bij nader inzien om 2 campagnes te gaan waaraan u zou hebben deelgenomen, en dit plots toch wel in 2006 en 2007, en dus eigenlijk wel tijdens de oorlog. Gevraagd welke rekruteringen u dan voor de oorlog zou hebben gedaan, trachtte u de vraag te ontwijken door te beginnen over uw aanwezigheid in 2008 in Mullaitivu. Uw verklaringen waren niet alleen uiteenlopend, maar ook bijzonder vaag. Gevraagd uw taak daarbij te verduidelijken, kwam u nauwelijks verder dan de stelling dat u met de mensen praatte, en ze dan overdroeg aan de leden van het LTTE (zie CGVS, pp.10-11).

Ook uw verklaringen over uw andere activiteiten voor het LTTE konden niet overtuigen. **Zo** is het weinig aannemelijk dat u vanuit het niets, zonder enige voorgeschiedenis of kennis ter zake, boekhouder geworden zou zijn bij het LTTE. **Verder** bleek u, ondanks uw jarenlange activiteiten, waarbij u overigens ook de salarissen van de werknemers zou hebben uitbetaald, opmerkelijk genoeg de naam van uw eigen baas niet (zie CGVS, p.12). **Evenzeer** bevreemdend is de vaststelling dat u aangaf dat u van 2002 tot 2007 bewakingsshiften zou hebben gedaan, en dat "toen de oorlog niet zo erg was" (zie CGVS, p.9). Het is op zich al opmerkelijk dat u zou zijn kunnen stoppen met de bewaking van de grenzen op een moment dat het LTTE er wellicht het meeste nood aan had. Dat u vrijgesteld werd omdat u belangrijker werk te doen had, kan gezien bovenstaande allerm minst overtuigen.

U legde **wel** een aanbevelingsbrief van een voormalig overste van u neer (met inbegrip van kopie van zijn verblijfstitel en enkele foto's), die intussen in het Verenigd Koninkrijk erkend is als vluchteling. Deze vermogen echter niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Vooreerst wijst het CGVS op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Verder kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Voorts betreft het slechts de verklaringen van een derde persoon, dewelke niet zomaar aangenomen kunnen worden. Temeer gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw eigen verklaringen. Dat deze persoon zichzelf bovendien zijn aanbevelingsbrief zou ondertekenen met 'Sinnpp.' en zijn naam anders zou schrijven, als 'Sinnap.' op de envelop, ondergraaft finaal de waarde van dit document.

Op basis van al het voorgaande kan het CGVS dan ook besluiten dat er absoluut geen geloof gehecht kan worden aan uw asielaanvraag en de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De overige documenten die u voorlegde zijn niet van dien aard dat ze de bovenstaande beoordeling wijzigen. Wat betreft documenten omtrent uw identiteit en die van uw familieleden (incl. geboortes en overlijdens), kan gesteld worden dat het gaat om elementen die niet ter discussie staan. Eenzelfde vaststelling kan gemaakt worden ivm de documenten betreffende de tsunami van 2004 en uw verliezen daarbij, alsook de eigendomsakte, de familiekaart, de rantsoenkaart, en het betalingsbewijs. De foto en overige envelop kunnen zonder meer aanvaard worden.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van de motiveringsplicht, van “de artikels 1 en 2 afdeling A” van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is, minstens dat er onvoldoende onderzoek werd uitgevoerd naar zijn nood aan subsidiaire bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stukken: een foto van het paspoort.

Op 24 april 2018 laat verzoeker aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe stukken geworden: een kopie van het vals paspoort (stuk 1), een verklaring van zijn echtgenote dat zij gehuwd zijn (stuk 2), de aanvraag van een nieuw paspoort op 21 december 2015 (stukken 3), een brief van een lid van de provincieraad van 22 januari 2018 (stuk 4), twee brieven van R. S. van 27 februari 2013 en 27 januari 2018 met de verblijfstitel in Groot-Brittannië (stuk 5) en de vluchtelingenkaart UNHCR van A. M. M. (stuk 6) (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Ter terechtzitting legt verzoeker originele exemplaren neer van de verklaring van zijn echtgenote dat zij gehuwd zijn, de aanvraag van een nieuw paspoort op 21 december 2015, de brief van een lid van de provincieraad van 22 januari 2018 en de brieven van R. S. van 27 februari 2013 en 27 januari 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de Sri Lankaanse overheden ervan verdacht wordt dat hij geld van het "*Liberation Tigers of Tamil Eelam*" (ook wel: Tamiltijgers of Tijgers genoemd en hierna: LTTE) verborgen zou hebben en werd hij daarom door de "*Criminal Investigation Department*" (hierna: CID) vastgehouden en gefolterd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker geschetste problemen in Sri Lanka nu (1) hij geheel uiteenlopende opeenvolgende verklaringen aflegt aangaande zijn arrestatie door de CID, het feit of hij al dan niet gefolterd werd en de al dan niet vrijlating van een voormalige collega/voorganger bij het LTTE, (2) het niet aannemelijk is dat de Sri Lankaanse autoriteiten die al jaren op de hoogte zouden zijn geweest van verzoekers activiteiten voor het LTTE hem van 2010 tot 2015 ongemoeid zouden hebben gelaten, (3) verzoekers verklaringen aangaande zijn problemen erg oppervlakkig en niet-doorleefd zijn, (4) verzoekers gedrag in de maanden na zijn beweerde problemen met de CID niet in overeenstemming is met de door hem geschetste vrees voor vervolging en (5) de vaststelling dat verzoeker het land verliet met zijn eigen paspoort verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst van zijn aangehaalde problemen ondermijnt; (ii) verzoekers verklaringen over zijn reisweg en recente vertrek uit Sri Lanka eveneens uiteenlopend en ongeloofwaardig zijn en hij het paspoort waarmee hij het land zou hebben verlaten niet voorlegt, noch enig ander bewijs van zijn reisweg; (iii) verzoeker de oorzaak van zijn problemen, met name zijn banden met het LTTE, evenmin aannemelijk kan maken vermits (1) het feit dat verzoeker met een paspoort op zijn eigen naam het land kon verlaten en het feit dat hij in 2015 de autoriteiten nog contacteerde om een

claim in te dienen voor zijn verliezen van de tsunami in ernstige mate zijn problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten relativeert en (2) verzoekers verklaringen over zijn verleden en activiteiten bij het LTTE zeer uiteenlopend zijn en niet kunnen overtuigen en (iv) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 19 december 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardig elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.2.4. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij voor de LTTE gewerkt heeft, eerst als kassier, boekhouder en bewaker en daarna als “*rekruter*”. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen enkel concreet verweer tegen de motieven waar in de bestreden beslissing terecht wordt uiteengezet dat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker geschetste problemen in Sri Lanka en (ii) verzoeker de oorzaak van zijn problemen, met name zijn banden met het LTTE, evenmin aannemelijk kan maken. Deze motieven worden derhalve door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Verzoeker voert voorts aan dat er ten onrechte twijfels worden geuit met betrekking tot zijn reisweg nu hij wel degelijk eensluidende verklaringen heeft afgelegd. Hij verduidelijkt dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken reeds heeft aangegeven dat hij 1 week in Gujranwala verbleef, hetgeen hij ook bevestigde op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Daar verklaarde hij immers te zijn geland op Lahore en vervolgens naar Gujranwala te zijn overgebracht, plaatsen waarvan het Commissariaat-generaal zelf erkent dat dat zij niet ver uit elkaar liggen zodat verzoekers verwarring niet onlogisch is.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder komt dan het louter herhalen van eerder afgelegde en incoherent bevonden verklaringen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Immers, op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij een week in Gujranwala, Pakistan verbleef (administratief dossier, stuk 13, vraag 31). Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaf verzoeker evenwel aan in Lahore, Pakistan te hebben verbleven gedurende een week (administratief dossier, stuk 5, p. 17-18). Uitdrukkelijk gevraagd of hij ook elders in Pakistan heeft verbleven, antwoordde verzoeker ontkennend (administratief dossier, stuk 5, p. 19). Slechts geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid past verzoeker zijn verklaringen aan als zou hij eerst in Lahore zijn geland en vervolgens zijn overgebracht naar Gujranwala (administratief dossier, stuk 5, p. 20), hetgeen aldus duidt op een *post-factum* aanpassing van zijn verklaringen om ze alsnog in overeenstemming te laten schijnen.

Met de thans voorgelegde foto van één pagina van een paspoort waarmee hij beweert zijn reis van Griekenland naar België te hebben ondernomen (verzoekschrift, stuk 3 en aanvullende nota, rechtsplegingsdossier, stuk 7), slaagt verzoeker er niet in zijn ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande zijn reisweg en zijn recente vertrek uit Sri Lanka te herstellen. De Raad wijst erop dat documenten slechts objectieve bewijswaarde hebben voor zover een waarachtig relaas wordt ondersteund, wat *in casu* niet het geval is. Zo overweegt de commissaris-generaal op goede gronden dat: *"(...) Op de DVZ bleek u de naam op dit paspoort nog te kennen, maar wist u de geboorteplaats in India die erop vermeld stond niet (zie DVZ, pt.3). Tijdens het gehoor op het CGVS was u dan weer de naam vergeten, maar bleek u zich plots te herinneren dat de geboorteplaats Goa zou geweest zijn (zie CGVS, p.18). (...)*

Verder is het hierdoor nog meer bevreemdend dat u dan geen enkel ander bewijs van uw reisweg kon voorleggen, noch een foto zou hebben gemaakt van uw eigen paspoort. Verder is het opmerkelijk, zeker gezien uw eerdere professionele ervaring, dat u verkeerdelijk aangaf dat uw reis van Sri Lanka naar België vier maanden geduurd zou hebben. U werd er op gewezen dat dit slechts drie maanden geweest konden zijn, waarop u plots verklaarde dat u nog een maand in Brussel werd vastgehouden door de smokkelaar (zie CGVS, p.20). Dit rijmt dan weer niet met uw verklaringen bij de DVZ. U had daar immers in eerste instantie laten optekenen dat de smokkelaar dit valse paspoort afnam toen u asiel kwam aanvragen, u specificeerde nog dat het in de zevende maand was (zie DVZ, pt.3). Nadien gaf u er dan weer aan dat de smokkelaar zelf de dag na uw aankomst in België (op 18 juli 2016) aankwam en uw paspoort dan afnam (zie DVZ, pt.30)."

Daarenboven blijft verzoeker in gebreke om zijn eigen paspoort voor te leggen en is zijn uitleg hiertoe, met name dat het in beslag zou zijn genomen door de smokkelaar in Pakistan, niet geloofwaardig. Dat verzoeker bovendien verklaart diverse kopieën te hebben gemaakt van zijn documenten in Sri Lanka, maar zou zijn vergeten een kopie te hebben gemaakt van zijn eigen paspoort alvorens zijn reis te ondernemen, is geheel ongeloofwaardig zodat er ernstige vermoedens rijzen dat verzoeker wel degelijk nog in het bezit is van zijn origineel paspoort maar dit achterhoudt voor de Belgische asielinstanties teneinde bepaalde gegevens eruit bewust te verhullen. Tevens dient erop gewezen dat verzoeker nalaat om enig ander bewijs van zijn reisweg voor te leggen. De Raad wijst er in dit verband op dat het achterhouden van een identiteitsdocument, zoals een binnenlands paspoort, en het ontbreken van reisdocumenten, een negatieve indicatie inhoudt voor de geloofwaardigheid van het relaas.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen: *"U legde wel een aanbevelingsbrief van een voormalig overste van u neer (met inbegrip van kopie van zijn verblijfstitel en enkele foto's), die intussen in het Verenigd Koninkrijk erkend is als vluchteling. Deze vermogen echter niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Vooreerst wijst het CGVS op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Verder kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Voorts betreft het slechts de verklaringen van een derde persoon, dewelke niet zomaar aangenomen kunnen worden. Temeer gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw eigen verklaringen. Dat deze persoon zichzelf bovendien zijn aanbevelingsbrief zou ondertekenen met 'Sinnpp.' en zijn naam anders zou schrijven, als 'Sinnap.' op de envelop, ondergraaft finaal de waarde van dit document.*

(...)

De overige documenten die u voorlegde zijn niet van dien aard dat ze de bovenstaande beoordeling wijzigen.

Wat betreft documenten omtrent uw identiteit en die van uw familieleden (incl. geboortes en overlijdens), kan gesteld worden dat het gaat om elementen die niet ter discussie staan. Eenzelfde vaststelling kan gemaakt worden ivm de documenten betreffende de tsunami van 2004 en uw verliezen daarbij, alsook de eigendomsakte, de familiekaart, de rantsoenkaart, en het betalingsbewijs . De foto en overige envelop kunnen zonder meer aanvaard worden.”

Wat betreft het politierapport waaruit volgens verzoeker zou blijken dat hij persoonlijk niet kan terugkeren naar Sri Lanka merkt de Raad op dat verzoeker hierover zelf verklaart dat dit handelt over de tsunami (administratief dossier, stuk 5, p. 15) en aldus geen verband houdt met zijn vluchtrelaas, noch dat hieruit een gegronde vrees voor vervolging kan blijken.

Ook de overige door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Met betrekking tot de verklaring van verzoekers echtgenote dat ze gehuwd zijn (stuk 2 van rechtsplegingsdossier, stuk 9) dient erop gewezen dat dit huwelijk niet wordt betwist en de verklaring aldus niets toevoegt aan het voorgaande. De verschillende documenten waaruit blijkt dat verzoeker een nieuw paspoort heeft aangevraagd op 21 december 2015 (stuk 3 van rechtsplegingsdossier, stuk 9) bevestigt eens te meer dat verzoekers houding niet in overeenstemming is met de door hem geschetste vrees ten opzichte van de Sri Lankaanse autoriteiten (*supra*) en ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door hem aangehaalde problemen.

De brief van A.S.T. R. van 22 januari 2018 (stuk 4, rechtsplegingsdossier, stuk 9) werd duidelijk ten behoeve van verzoeker opgesteld en vertoont een gesolliciteerd karakter zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat de inhoud van de brief in overeenstemming is met de werkelijkheid.

De brieven van R. S. van 27 februari 2013 en 27 januari 2018 met de verblijfstitel in Groot-Brittannië (stuk 5, rechtsplegingsdossier, stuk 9) zijn met de hand geschreven en zijn bovendien niet afkomstig van een officiële instantie zodat zij geen objectieve bewijswaarde hebben.

Wat betreft de vluchtelingenkaart van UNHCR van A. M. M. (stuk 6 van rechtsplegingsdossier, stuk 9), dient opgemerkt dat dit allerminst een bewijs vormt van verzoekers samenwerking met A. M. M. voor de LTTE. Bovendien blijkt uit de vluchtelingenkaart allerminst de grond voor erkenning.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht met betrekking tot de algemene situatie gesteld als volgt:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.4. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De argumentatie dat hij in de onmogelijkheid is om de bescherming van de Sri Lankaanse autoriteiten in te roepen is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal helemaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven met betrekking tot de algemene situatie (zie *supra*) die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien betekent het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven van de weigeringsbeslissing niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER